

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 65. Censuræ propositionum ex Libro III. depromptarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

Sæc. XVII. nullumque alium Ordinem præter Pres.
A. C. 1618. byteratum & Episcopatum a Christo
 fuisse institutum asserebat, tanquam
 hæreticæ, erroneæ & falsæ fuerunt
 proscriptæ. Porro in sequentibus ejus-
 dem libri capitibus Auctor decantatos
 Lutheranorum errores adoptat, do-
 cens, Sacros Ministros ad Cælibatum
 jure non teneri, votum continentiae
 non esse annexum sacro Ordini, neque
 ullo tali voto dirimi matrimonium,
 quæ tamen omnes propositiones hæ-
 reticæ, scandalosæ, & impiæ Aucto-
 rem suum de propria incontinentia val-
 de suspectum reddunt.

§. LXV.

Censuræ propositionum ex Libro III. depromptarum.

Tertius quoque Marci Antonii Liber
 præcipue Hierarchiam Ecclesiastici-
 cam impugnabat, omnemque inter Epi-
 scopos veram Prælationem aut subje-
 ctionem jure divino stabilitam inficia-
 batur, atque ad stabiendum hunc er-
 rorem omne Ecclesiasticum Ministerium
 omnino æquale esse, adstruere niteba-
 tur hic Apostata. Eo collimat hæc e-
 jusdem assertio; quia omnes Apostoli
 simul in omnibus Orbis partibus Eccle-
 siam unicam, seu omnes fideles fun-
 darunt,

darunt, hinc non uni, sed omnibus Sæc. XVII.
 Apostolorum successoribus hæc ad re- A.C. 1618.
 gendum a Christo commissa est, om-
 nesque æque Operarii in eadem hac
 Ecclesia ad laborandum in solidum de-
 putati sunt, proin nulla inter eos esse
 potest ex Divina institutione subjectio
 aut prælatio. Verum hoc principium
 esse hæreticum declarabat Coloniensis
 Universitas. Ex hoc autem errore Mar-
 cus inferebat, Ecclesiasticam Hierar-
 chiam jure solo humano Ecclesiastico
 esse institutam, ut patet ex sequenti-
 bus ejusdem propositionibus, quarum
 prima hæc est I. Romana Ecclesia sui
 Patriarchatus limitibus non contenta,
 paulatim absolutum Imperium in uni-
 versam Ecclesiam usurpabat: *Censura.*
 Hæc assertio est hæretica, quia hæc
 Ecclesia semper habuit Primatum, uti
 fatetur Concil. Nicæn. can. 6. II. Non
 Divina, sed Synodica & Patrum con-
 conventione, certis Ecclesiis Provinciarum
 cura est attributa: *Censura.* Assertio
 hæc est hæretica, simulque Conciliis
 repugnans. III. Similis Primatus a
 Concilio Chalced. & Constant. datur
 Ecclesiæ Constantinopolitanæ: *Censura.*
 Utriusque Concilii Canones sunt spurii.
 IV. Evangelica & Apostolica traditio-
 ne Electio Episcoporum æque laicis ac
 Episcopis convenit: *Censura.* Hæc do-
 ctrina

Sæc. XVII. doctrina est Oecumenicis Conciliis con-
A. C. 1618 traria. V. Damasus per vim & arma,
cædesque in Pontificatum est ingressus:
Censura. S. Damasus judicio SS. Pa-
trum totiusque Ecclesiæ laudatur, præ-
terquam a Marcellino bis schismatico.
VI. Ethnicismum redolet, quod Papa
se in terris alterum Deum appellat:
Censura. Innocentius III. se non Deum,
sed tantum Christi Dei Vicarium dicit,
qualiter in V. T. non modo Moyses, sed
quilibet Judices & Prophetæ &c. di-
nominantur. VII. Concilium Triden-
tinum unice intendit, ut Papalem ju-
risdictionem faceret ampliorem; solus
enim Papa & Roma rexerit hoc Conci-
lium, quod immerito Metropolitis po-
testatem erga suos Suffraganeos restrin-
xit, eisque liberam in Provincias facul-
tatem auferre voluit: *Censura.* Hæc
doctrina est falsa & injuriosa Concilio, cu-
jus observantiam Marcus sexies jurato
promisit. VIII. Romanorum Pontifi-
cum posteriorum proprio conatu, Pa-
pam supra Patriarchas quatuor, suspi-
cor esse constitutum: Monarchiam au-
tem semper Christus a sua amovit &
ipsa Ecclesia abominata est: *Censura.* Est
Propositio hæretica, & graviter inju-
riosa. IX. Falsum est, Unionem Ec-
clesiæ Catholicæ in unitate Rectoris vi-
sibilis consistere: *Censura.* Hæc doctrina
est

est hæretica & schismatica. Denique Sæc. XVII.
in capite ultimo Marcus demonstrare A.C. 1618.
fatagebat, Hierarchiam Ecclesiasticam
plurimum nunc per Pontifices Roma-
nos confundi, ac turbari, hancque in
rem falso Anacletum Papam allegat,
qui tamen de Romanis Pontificibus
nullam omnino mentionem fecerat.

§. LXVI.

Assertiones ex Libro IV. decerptæ.

Tandem Marcus Antonius in Libro
IV. de Romana Ecclesia totus in
eo erat, ut hæreticorum more ac voce
Ecclesiam Romanam non esse peculia-
rem Petri Sedem, & Papas ideo Petri
Vicarios, quia ejus puri Ministri sunt,
vocari ostenderet: Ex erroneo autem
hoc systemate sequentes profluxere pro-
positiones. I. Magis aut non minus
Paulo quam Petro debetur fundatio Ro-
manæ Ecclesiæ; inconsiderate autem
Eusebius Petrum secundo Claudii an-
no Romam venisse, & Chrysostomus
eum Romæ prædicasse asseruerunt; cum
Petrus neque Antiochiæ neque Romæ
proprie federit, qui non ut federet sed
ut excurreret, Apostolatum accepit,
proin ubique suam Cathedram, hoc
est, Episcopalem potestatem secum de-
tulit: *Censura.* Hæ propositiones sunt

P 4 par-

